

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2009/12/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Μαρτίου 2009

για τα αερολιμενικά τέλη

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 80 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Κύρια αποστολή και εμπορική δραστηριότητα των αερολιμένων είναι η διαχείριση των αεροσκαφών, από την προσγείωση έως την απογείωσή τους, των επιβατών και του φορτίου, ώστε να μπορούν οι αερομεταφορείς να παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς. Προς το σκοπό αυτόν, οι αερολιμένες προσφέρουν ορισμένες διευκολύνσεις και υπηρεσίες σχετιζόμενες με την εκμετάλλευση αεροσκαφών και τη διακίνηση επιβατών και φορτίου, το κόστος των οποίων ανακτούν εν γένει μέσω των αερολιμενικών τελών. Οι φορείς διαχείρισης του αερολιμένος που παρέχουν διευκολύνσεις και υπηρεσίες για τις οποίες επιβάλλονται αεροπορικά τέλη θα πρέπει να επιδιώκουν την αποδοτική από άποψη κόστους λειτουργία.
- (2) Είναι αναγκαίο να θεσπιστεί κοινό πλαίσιο το οποίο να διέπει τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά των αερολιμενικών τελών και τον τρόπο καθορισμού τους, διότι, χωρίς τέτοιο πλαίσιο,

ενδέχεται να μην τηρούνται οι βασικές απαιτήσεις στις σχέσεις μεταξύ των φορέων διαχείρισης αερολιμένων και των χρηστών των αερολιμένων. Ένα τέτοιο πλαίσιο δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να καθορίζουν το εάν και σε ποιο βαθμό τα έσοδα από τις εμπορικές δραστηριότητες του αεροδρομίου μπορούν να συνυπολογισθούν στα αερολιμενικά τέλη.

- (3) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στους αερολιμένες οι οποίοι βρίσκονται στο έδαφος της Κοινότητας και υπερβαίνουν ένα ελάχιστο μέγεθος, καθόσον για τη διαχείριση και τη χρηματοδότηση των μικρών αερολιμένων δεν απαιτείται η εφαρμογή κοινοτικού πλαισίου.
- (4) Επιπροσθέτως, σε κράτος μέλος όπου ουδείς αερολιμένας φθάνει στο ελάχιστο μέγεθος για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ο αερολιμένας με τη μεγαλύτερη κίνηση επιβατών έχει το προνόμιο σημείου εισόδου στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και ως εκ τούτου η παρούσα οδηγία χρειάζεται να εφαρμοσθεί στον εν λόγω αερολιμένα για να διασφαλιστεί ο σεβασμός ορισμένων βασικών αρχών στη σχέση του φορέα διαχείρισης του αερολιμένα και των χρηστών του αερολιμένα, συγκεκριμένα όσον αφορά τη διαφάνεια των τελών και τη μη διάκριση μεταξύ χρηστών αερολιμένα.
- (5) Για λόγους εδαφικής συνοχής, τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν κοινό σύστημα επιβολής τελών που να καλύπτει ένα δίκτυο αερολιμένων. Οι οικονομικές μεταβιβάσεις μεταξύ αερολιμένων των δικτύων αυτών θα πρέπει να συμμορφώνονται με την κοινοτική νομοθεσία.
- (6) Για λόγους κατανομής της κίνησης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν στους φορείς διαχείρισης των αερολιμένων που εξυπηρετούν την ίδια πόλη ή αστικό κέντρο να εφαρμόζουν κοινό και διαφανές σύστημα αερολιμενικών τελών. Οι οικονομικές μεταβιβάσεις μεταξύ των αερολιμένων αυτών θα πρέπει να συμμορφώνονται με την κοινοτική νομοθεσία.
- (7) Κίνητρα για το άνοιγμα νέων δρομολογίων, όπως εκείνα που εξυπηρετούν, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη των μειονεκτουσών και άκρως απομακρυσμένων περιοχών θα πρέπει χορηγούνται μόνο σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 15.1.2008, σ. 35.

⁽²⁾ ΕΕ C 305 της 15.12.2007, σ. 11.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιανουαρίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 2008 (ΕΕ C 254 Ε της 7.10.2008, σ. 18), θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Φεβρουαρίου 2009.

- (8) Η εισπραξη τελών για την παροχή αεροναυτιλιακών υπηρεσιών και υπηρεσιών εδάφους έχει ήδη αποτελέσει το αντικείμενο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1794/2006 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2006, για τον καθορισμό κοινού συστήματος χρέωσης των αεροναυτιλιακών υπηρεσιών⁽¹⁾ και της οδηγίας 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας⁽²⁾, αντίστοιχα. Τα τέλη που επιβάλλονται για τη χρηματοδότηση της παροχής βοήθειας σε επιβάτες με ειδικές ανάγκες και επιβάτες με περιορισμένη κινητικότητα ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα όταν ταξιδεύουν αεροπορικώς⁽³⁾.
- (9) Το Συμβούλιο της Διεθνούς Οργάνωσης Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) ενέκρινε το 2004 πολιτικές για τα τέλη αερολιμένων που περιελάμβαναν, μεταξύ άλλων, τις αρχές της σχέσης των αερολιμενικών τελών με το κόστος, της απαγόρευσης των διακρίσεων και ανεξάρτητο μηχανισμό για την οικονομική ρύθμιση των αερολιμένων.
- (10) Το Συμβούλιο της ICAO χαρακτήρισε το αερολιμενικό τέλος ως εισφορά που προβλέπεται και εφαρμόζεται ειδικά για την κάλυψη του κόστους παροχής εγκαταστάσεων και υπηρεσιών για την πολιτική αεροπορία, ενώ το φόρο ως εισφορά που προορίζεται για την εισπραξη γενικών εσόδων για την εθνική και την τοπική κυβέρνηση που εν γένει δεν χρησιμοποιούνται στο σύνολό τους ή βάσει συγκεκριμένου κόστους για την πολιτική αεροπορία.
- (11) Τα αερολιμενικά τέλη δεν θα πρέπει να εισάγουν διακρίσεις. Θα πρέπει να θεσπιστεί υποχρεωτική διαδικασία τακτικής διαβούλευσης μεταξύ των φορέων διαχείρισης και των χρηστών αερολιμένων, η οποία να παρέχει και στις δύο πλευρές τη δυνατότητα να προσφεύγουν σε ανεξάρτητη εποπτική αρχή όποτε οι χρήστες του αερολιμένος αμφισβητούν μια απόφαση σχετικά με τα αερολιμενικά τέλη ή την τροποποίηση του συστήματος χρέωσης.
- (12) Προκειμένου να εξασφαλίζεται η αμεροληψία των αποφάσεων και η ορθή και ουσιαστική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να συσταθεί ανεξάρτητη εποπτική αρχή σε κάθε κράτος μέλος. Η αρχή αυτή θα πρέπει να διαθέτει όλους τους απαιτούμενους πόρους όσον αφορά το προσωπικό, την πείρα και τα οικονομικά μέσα, για να εκτελεί τα καθήκοντά της.
- (13) Είναι ζωτικής σημασίας για τους χρήστες των αερολιμένων να ενημερώνονται τακτικά από το φορέα διαχείρισης των αερολιμένων για τον τρόπο και τη βάση υπολογισμού των αερολιμενικών τελών. Η διαφάνεια αυτή θα παρέχει στους αερομεταφορείς εικόνα για το κόστος που φέρει ο αερολιμένος και για την παραγωγικότητα των επενδύσεων του αερολιμένος. Για να μπορεί ένας φορέας διαχείρισης αερολιμένων να εκτιμά ορθά το ύψος των μελλοντικών των επενδύσεων, θα πρέπει να απαιτείται από τους χρήστες των αερολιμένων να διαβιβάζουν εγκαίρως στο φορέα διαχείρισης όλες τις επιχειρησιακές τους προβλέψεις, τα αναπτυξιακά τους έργα και τα ιδιαίτερα αιτήματα και επιθυμίες τους.
- (14) Ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος θα πρέπει να πληροφορεί τους χρήστες των αερολιμένων για τα σημαντικότερα έργα υποδομών, διότι τα έργα αυτά έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο σύστημα χρέωσης ή/και στο ύψος των αερολιμενικών τελών. Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να παρέχονται κατά τρόπο που να επιτρέπει την παρακολούθηση του κόστους της υποδομής, καθώς και την παροχή κατάλληλων και οικονομικών αποδοτικών διευκολύνσεων στο συγκεκριμένο αερολιμένα.
- (15) Ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζει αερολιμενικά τέλη αντίστοιχα της παρεχόμενης υποδομής ή/και του παρεχόμενου επιπέδου υπηρεσιών, διότι οι αερομεταφορείς έχουν θεμιτό συμφέρον να απαιτούν από αερολιμένα υπηρεσίες ανάλογες της σχέσης τιμής/ποιότητας. Ωστόσο, η πρόσβαση σε διαφοροποιημένο επίπεδο υποδομής ή υπηρεσιών θα πρέπει να παρέχεται χωρίς διακρίσεις σε όλους τους αερομεταφορείς που επιθυμούν να τις χρησιμοποιούν. Εφόσον η ζήτηση υπερβαίνει την προσφορά, η πρόσβαση θα πρέπει να ρυθμίζεται με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια που ορίζει ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος. Τυχόν διαφοροποίηση στα αερολιμενικά τέλη πρέπει να είναι διαφανής, αντικειμενική και να βασίζεται σε σαφή κριτήρια.
- (16) Οι χρήστες και ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος θα πρέπει να μπορούν να συνάπτουν συμφωνία για το επίπεδο υπηρεσιών όσον αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται έναντι των αερολιμενικών τελών. Οι διαπραγματεύσεις για την ποιότητα υπηρεσιών έναντι των τελών θα μπορούσαν να γίνουν στο πλαίσιο των τακτικών διαβουλεύσεων.
- (17) Στα διάφορα κράτη μέλη υφίστανται διαφορετικά συστήματα όσον αφορά την προχρηματοδότηση αερολιμενικών επενδύσεων. Στα κράτη μέλη όπου διενεργείται προχρηματοδότηση, τα κράτη μέλη ή οι αερολιμένες πρέπει να παραπέμπουν σε πολιτικές της ICAO ή/και να θεσπίζουν τα δικά τους εχέγγυα.
- (18) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης, και ιδίως των άρθρων 81 έως 89.
- (19) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η κατάρτιση ορισμένων κοινών αρχών για την εισπραξη των αερολιμενικών τελών, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, διότι είναι αδύνατον να καθιερωθούν στο επίπεδο κράτους μέλους ενιαία συστήματα αερολιμενικών τελών σε ολόκληρη την Κοινότητα, και, επομένως, ως εκ της εκτάσεως και των επιπτώσεων της παρούσας δράσης, μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου μέτρα,

(1) ΕΕ L 341 της 7.12.2006, σ. 3.

(2) ΕΕ L 272 της 25.10.1996, σ. 36.

(3) ΕΕ L 204 της 26.7.2006, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία θέτει κοινές αρχές για την εισπραξη αερολιμενικών τελών στους κοινοτικούς αερολιμένες.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε κάθε αερολιμένα ο οποίος βρίσκεται σε έδαφος υποκείμενο στις διατάξεις της συνθήκης και είναι ανοικτός στην εμπορική κίνηση, εφόσον έχει ετήσια κίνηση άνω των 5 εκατομμυρίων επιβατών, και στον αερολιμένα με την υψηλότερη επιβατική κίνηση σε κάθε κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν κατάλογο των αερολιμένων που ευρίσκονται στο έδαφός τους και υπόκεινται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Ο κατάλογος αυτός βασίζεται σε δεδομένα της Επιτροπής (Eurostat) και ενημερώνεται ετησίως.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται για τα αερολιμενικά τέλη που εισπράττονται επ' αμοιβή των επί διαδρομής αεροναυτιλιακών υπηρεσιών και των τερματικών αεροναυτιλιακών υπηρεσιών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1794/2006 ή για τα τέλη που εισπράττονται επ' αμοιβή των υπηρεσιών εδάφους που αναφέρονται στο παράρτημα της οδηγίας 96/67/ΕΚ ή για τα τέλη που επιβάλλονται για τη χρηματοδότηση της παροχής βοήθειας σε επιβάτες με ειδικές ανάγκες και επιβάτες με περιορισμένη κινητικότητα, που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2006.

5. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να εφαρμόζουν πρόσθετα κανονιστικά μέτρα τα οποία δεν αντίκεινται προς την παρούσα οδηγία ή άλλες σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου έναντι φορέων διαχείρισης αερολιμένων που ευρίσκονται στο έδαφός τους. Τα μέτρα αυτά είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν μέτρα οικονομικής εποπτείας, όπως η έγκριση συστημάτων χρέωσης ή/και του ύψους των τελών, περιλαμβανομένων των μεθόδων επιβολής τελών βάσει κινήτρων ή ρύθμισης των ανωτάτων τιμών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «αερολιμένας»: έκταση διαρρυθμισμένη ειδικά για την προσαγωγή, την απογείωση και τους ελιγμούς αεροσκαφών, συμπεριλαμβανομένων των τυχών βοηθητικών εγκαταστάσεων για τις ανάγκες της κίνησης και της εξυπηρέτησης των αεροσκαφών, καθώς και οι εγκαταστάσεις που υποβοηθούν τις εμπορικές αεροπορικές υπηρεσίες:

2) «φορέας διαχείρισης αερολιμένας»: φορέας ο οποίος, σε συνδυασμό ή όχι με άλλες δραστηριότητες, ανάλογα με την περίπτωση, έχει ως στόχο, δυνάμει εθνικών νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων ή συμβάσεων, τη διοίκηση και τη διαχείριση των αερολιμενικών υποδομών ή των υποδομών αερολιμενικών δικτύων και το συντονισμό και τον έλεγχο των δραστηριοτήτων των διαφόρων αερομεταφορέων που εξυπηρετούν τους συγκεκριμένους αερολιμένες ή αερολιμενικά δίκτυα:

3) «χρήστης αερολιμένος»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που μεταφέρει αεροπορικά επιβάτες, ταχυδρομείο ή/και φορτίο, από ή προς το συγκεκριμένο αερολιμένα:

4) «αερολιμενικά τέλη»: η εισφορά που εισπράττεται από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και καταβάλλεται από τους χρήστες του αερολιμένος για τη χρήση των διευκολύνσεων και των υπηρεσιών οι οποίες παρέχονται αποκλειστικά από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και αφορούν την προσγείωση, την απογείωση, το φωτισμό και τη στάθμευση αεροσκαφών και τη διακίνηση επιβατών και φορτίου:

5) «δίκτυο αερολιμένων»: ομάδα αερολιμένων καθορισμένων από κράτος μέλος τα οποία διαχειρίζεται ο ίδιος φορέας διαχείρισης αερολιμένων.

Άρθρο 3

Απαγόρευση διακρίσεων

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αερολιμενικά τέλη να μην εισάγουν διακρίσεις μεταξύ χρηστών αερολιμένων, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Αυτό δεν αποκλείει τη διαφοροποίηση των αερολιμενικών τελών για λόγους δημόσιου και γενικού συμφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών. Τα κριτήρια για τη διαφοροποίηση αυτήν πρέπει να είναι συναφή, αντικειμενικά και διαφανή.

Άρθρο 4

Δίκτυο αερολιμένων

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στο φορέα διαχείρισης δικτύου αερολιμένων να εισάγει κοινό και διαφανές σύστημα αερολιμενικών τελών που να καλύπτει το δίκτυο αερολιμένων.

Άρθρο 5

Κοινά συστήματα επιβολής τελών

Αφού ενημερώσουν την Επιτροπή και σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, τα κράτη μέλη μπορεί να επιτρέπουν σε φορέα διαχείρισης αερολιμένος να εφαρμόζει κοινό και διαφανές σύστημα επιβολής τελών σε αερολιμένες που εξυπηρετούν την ίδια πόλη ή αστικό κέντρο υπό τον όρο ότι έκαστος αερολιμένας συμμορφώνεται πλήρως προς τις απαιτήσεις περί διαφάνειας του άρθρου 7.

Άρθρο 6

Διαβουλεύσεις και επανόρθωση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν υποχρεωτική και τακτική διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και των χρηστών του αερολιμένος ή των αντιστοίχων εκπροσώπων ή ενώσεων τους για τη λειτουργία του συστήματος αερολιμενικών τελών, το ύψος των τελών αερολιμένος και, ανάλογα με την περίπτωση, της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας. Η εν λόγω διαβούλευση πραγματοποιείται τουλάχιστον μία φορά το έτος, εκτός εάν είχε συμφωνηθεί διαφορετικά κατά την προηγούμενη διαβούλευση. Εάν υπάρχει πολυετής συμφωνία μεταξύ του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και των χρηστών του αερολιμένος, η διαβούλευση πραγματοποιείται όπως προβλέπεται στη συμφωνία αυτή. Ωστόσο, τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να ζητούν συχνότερες διαβουλεύσεις.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όποτε είναι δυνατόν, οι μεταβολές του συστήματος αερολιμενικών τελών ή του ύψους τους να πραγματοποιούνται με συμφωνία του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος με τους χρήστες του αερολιμένος. Προς το σκοπό αυτόν, ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος υποβάλλει τυχόν πρόταση τροποποίησης του συστήματος αερολιμενικών τελών ή του ύψους τους στους χρήστες του αερολιμένος, καθώς και την αιτιολόγηση των προτεινόμενων μεταβολών, το αργότερο τέσσερις μήνες πριν την έναρξη ισχύος των τελών, εκτός εάν υφίστανται εξαιρετικές περιστάσεις που θα πρέπει να αιτιολογούνται στους χρήστες. Πριν λάβει απόφαση, ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος πραγματοποιεί με τους χρήστες του αερολιμένος διαβουλεύσεις για τις προτεινόμενες μεταβολές και λαμβάνει υπόψη του τις απόψεις τους. Ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος δημοσιεύει κανονικά την απόφασή του ή τη σύστασή του το αργότερο δύο μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και των χρηστών του αερολιμένος για τις προτεινόμενες μεταβολές, ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος αιτιολογεί την απόφασή του σε σχέση με τις απόψεις των χρηστών του αερολιμένος.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση διαφωνίας επί απόφασης σχετικά με τα αερολιμενικά τέλη που έχει λάβει ο φορέας διαχείρισης αερολιμένων, οιαδήποτε πλευρά να μπορεί να ζητήσει την παρέμβαση της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής του άρθρου 11 η οποία εξετάζει την αιτιολόγηση της τροποποίησης του συστήματος αερολιμενικών τελών ή του ύψους των.

4. Εάν υποβληθεί στην ανεξάρτητη εποπτική αρχή τροποποίηση του συστήματος χρέωσης ή/και του ύψους των αερολιμενικών τελών η οποία αποφασίζεται από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος, η τροποποίηση δεν τίθεται σε ισχύ πριν εξεταστεί από αυτήν την αρχή. Εντός τεσσάρων εβδομάδων από της υποβολής, η ανεξάρτητη εποπτική αρχή λαμβάνει ενδιάμεση απόφαση για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης των αερολιμενικών τελών, εκτός εάν εντός της αυτής προθεσμίας μπορεί να ληφθεί η τελική απόφαση.

5. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει να μην εφαρμόσει τις παραγράφους 3 και 4 για μεταβολές του ύψους ή της δομής των αερολιμενικών τελών σε αερολιμένες για τους οποίους:

- α) βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους υφίσταται υποχρεωτική διαδικασία σύμφωνα με την οποία τα αερολιμενικά τέλη ή το μέγιστο ύψος τους καθορίζονται ή εγκρίνονται από την ανεξάρτητη εποπτική αρχή· ή
- β) βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους υφίσταται υποχρεωτική διαδικασία σύμφωνα με την οποία η ανεξάρτητη εποπτική αρχή εξετάζει, επί τακτικής βάσεως ή ανταποκρινόμενη σε αιτήματα ενδιαφερομένων μερών, εάν αυτοί οι αερολιμένες υπόκεινται στην πράξη σε καθεστώς ανταγωνισμού· οποτεδήποτε καθίσταται στην αυτής της εξέτασεως αναγκαίο, το κράτος μέλος αποφασίζει ότι τα αερολιμενικά τέλη ή το μέγιστο ύψος τους καθορίζονται ή εγκρίνονται από την ανεξάρτητη εποπτική αρχή. Αυτή η απόφαση ισχύει εφ' όσον χρόνο απαιτείται βάσει της εξέτασεως που διενεργεί η ως άνω αρχή.

Οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια που εφαρμόζονται τα κράτη μέλη για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου είναι συναφή με την υπόθεση, είναι αντικειμενικά, διαφανή και δεν εισάγουν διακρίσεις.

Άρθρο 7

Διαφάνεια

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, κάθε φορά που πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1, ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος να παρέχει, σε κάθε χρήστη αερολιμένα ή στους εκπροσώπους ή στις ενώσεις χρηστών του αερολιμένος, πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία βάσει των οποίων καθορίζεται το σύστημα χρέωσης ή/και το ύψος όλων των τελών που εισπράττονται σε κάθε αερολιμένα από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος. Στις πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα εξής:

- α) κατάλογος των διαφόρων υπηρεσιών και υποδομών που παρέχονται έναντι του εισπραττόμενου τέλους,
- β) η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των αερολιμενικών τελών,
- γ) γενική διάρθρωση του κόστους του αερολιμένος, σε σχέση με τις καλυπτόμενες εγκαταστάσεις και υπηρεσίες, που σχετίζονται με τα αερολιμενικά τέλη,
- δ) το εισόδημα από τα διάφορα τέλη και το συνολικό κόστος των υπηρεσιών που καλύπτονται από αυτά,
- ε) στοιχεία για οιαδήποτε χρηματοδότηση από δημόσιες αρχές όσον αφορά τις εγκαταστάσεις και υπηρεσίες που σχετίζονται με τα αερολιμενικά τέλη,
- στ) προβλέψεις σχετικά με την κατάσταση του αερολιμένος όσον αφορά τα τέλη, την αύξηση της κίνησης και τις προτεινόμενες επενδύσεις,
- ζ) την πραγματική χρήση της υποδομής και του εξοπλισμού του αερολιμένος για μια συγκεκριμένη περίοδο, και

η) την προβλεπόμενη έκβαση οιωνδήποτε προτεινόμενων μειζόνων επενδύσεων ως προς τα αποτελέσματα που έχουν για τη χωρητικότητα του αερολιμένα.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι χρήστες του αερολιμένος να πληροφορούν το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος πριν από οποιαδήποτε διαβούλευση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, ιδίως σχετικά με:

α) τις προβλέψεις κίνησης τους,

β) τις προβλέψεις τους όσον αφορά τη σύνθεση και την προβλεπόμενη χρήση του στόλου τους,

γ) τα αναπτυξιακά τους έργα στο συγκεκριμένο αερολιμένα, και

δ) τις απαιτήσεις τους στο συγκεκριμένο αερολιμένα.

3. Με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας, οι πληροφορίες που παρέχονται βάσει του παρόντος άρθρου θεωρούνται εμπιστευτικές ή οικονομικά ευαίσθητες και αντιμετωπίζονται αναλόγως. Στην περίπτωση φορέων διαχείρισης αερολιμένων εισηγμένων στο χρηματιστήριο πρέπει να τηρούνται ιδιαίτερα οι διατάξεις του χρηματιστηριακού δικαίου.

Άρθρο 8

Νέες υποδομές

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος να συμβουλευτεί τους χρήστες του αερολιμένος πριν οριστικοποιηθούν τα σχέδια νέων έργων υποδομών.

Άρθρο 9

Ποιοτικά πρότυπα

1. Για να εξασφαλίζεται η ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία ενός αερολιμένα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος και οι αντιπρόσωποι ή ενώσεις των χρηστών του αερολιμένος να έρχονται σε διαπραγματεύσεις για τη σύναψη συμφωνίας για το επίπεδο υπηρεσιών όσον αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στον αερολιμένα. Αυτές οι διαπραγματεύσεις για την ποιότητα των υπηρεσιών μπορούν να πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

2. Αυτές οι συμφωνίες για το επίπεδο των υπηρεσιών καθορίζουν το επίπεδο υπηρεσιών το οποίο πρέπει να παρέχει ο φορέας διαχείρισης του αερολιμένος και το οποίο λαμβάνει υπόψη το πραγματικό σύστημα χρέωσης ή/και επίπεδο των τελών αερολιμένος και το επίπεδο υπηρεσιών που δικαιούνται οι χρήστες του αερολιμένος έναντι των αερολιμενικών τελών.

Άρθρο 10

Διαφοροποίηση των υπηρεσιών

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να δώσουν τη δυνατότητα στο φορέα διαχείρισης του αερολιμένος να διαφο-

ροποιεί την ποιότητα και το εύρος συγκεκριμένων αερολιμενικών υπηρεσιών, αεροσταθμών ή τμημάτων αεροσταθμών, προκειμένου να παρέχει εξατομικευμένες υπηρεσίες ή εξειδικευμένο αεροσταθμό ή τμήμα αυτού. Το ύψος των αερολιμενικών τελών είναι δυνατόν να διαφοροποιείται ανάλογα με την ποιότητα και το πεδίο αυτών των υπηρεσιών και το κόστος τους ή κάθε άλλη αντικειμενική και διαφανή αιτιολόγηση. Με την επιφύλαξη του άρθρου 3, οι φορείς διαχείρισης αερολιμένων παραμένουν ελεύθεροι να καθορίζουν τα διαφοροποιημένα αυτά τέλη.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να επιτρέψουν σε οιοδήποτε χρήστη αερολιμένα που επιθυμεί να χρησιμοποιεί τις εξατομικευμένες υπηρεσίες ή εξειδικευμένο αεροσταθμό ή μέρος αυτού να έχει την αντίστοιχη πρόσβαση.

Σε περίπτωση που, λόγω περιορισμένης χωρητικότητας, δεν είναι δυνατή η πρόσβαση σε εξατομικευμένες υπηρεσίες ή/και εξειδικευμένο αεροσταθμό ή μέρος αυτού από περισσότερους χρήστες που το επιθυμούν, η πρόσβαση καθορίζεται με βάση συναφή, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια. Τα κριτήρια αυτά μπορούν να καθορίζονται από το φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την έγκρισή τους από την ανεξάρτητη εποπτική αρχή.

Άρθρο 11

Ανεξάρτητη εποπτική αρχή

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ή συστήνουν ανεξάρτητη αρχή ως την εθνική ανεξάρτητη εποπτική αρχή τους, προκειμένου να εξασφαλίζει την ορθή εφαρμογή των μέτρων συμμόρφωσης προς την παρούσα οδηγία και να εκτελεί, τουλάχιστον, τα καθήκοντα που ανατίθενται δυνάμει του άρθρου 6. Η αρχή αυτή μπορεί να είναι η οντότητα στην οποία το κράτος μέλος αναθέτει την εφαρμογή των πρόσθετων κανονιστικών μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 5, συμπεριλαμβανομένης της έγκρισης του συστήματος χρέωσης ή/και του ύψους των αερολιμενικών τελών, υπό την προϋπόθεση ότι πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

2. Σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους, η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει την ανεξάρτητη εποπτική αρχή από του να αναθέτει υπό τη δική της εποπτεία και πλήρη ευθύνη την υλοποίηση της παρούσας οδηγίας σε άλλες ανεξάρτητες εποπτικές αρχές υπό την προϋπόθεση ότι η υλοποίηση διενεργείται υπό τις αυτές προδιαγραφές.

3. Τα κράτη μέλη εγγυώνται την ανεξαρτησία της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής μεριμνώντας για το νομικό διαχωρισμό και την ανεξάρτητη λειτουργία της από οιοδήποτε φορέα διαχείρισης αερολιμένα ή αερομεταφορέα. Τα κράτη μέλη που διατηρούν την κυριότητα αερολιμένων, φορέων διαχείρισης αερολιμένων ή αερομεταφορέων ή τον έλεγχο φορέων διαχείρισης αερολιμένων ή αερομεταφορέων μεριμνούν ώστε οι λειτουργίες που αφορούν αυτήν την κυριότητα ή αυτόν τον έλεγχο να μην ανατίθενται στην ανεξάρτητη εποπτική αρχή. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ανεξάρτητη εποπτική αρχή να ασκεί τις εξουσίες της με αμεροληψία και διαφάνεια.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το όνομα και τη διεύθυνση της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής, τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες που της ανατίθενται, καθώς και τα μέτρα που λαμβάνουν για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς την παράγραφο 3.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν μηχανισμό χρηματοδότησης της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής, ο οποίος μπορεί να περιλαμβάνει την επιβολή τέλους στους χρήστες αερολιμένων και τους φορείς διαχείρισης αερολιμένων.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όσον αφορά τις διαφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3, να λαμβάνονται μέτρα προκειμένου:

- α) να θεσπίζεται διαδικασία για την επίλυση των διαφωνιών μεταξύ του φορέα διαχείρισης του αερολιμένος και των χρηστών του αερολιμένος·
- β) να καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες υποβάλλεται μια διαφωνία στην ανεξάρτητη εποπτική αρχή. Η αρχή ιδίως απορρίπτει τις προσφυγές τις οποίες θεωρεί ανατιολόγητες ή ανεπαρκώς τεκμηριωμένες· και
- γ) να καθορίζονται τα κριτήρια βάσει των οποίων οι διαφωνίες αξιολογούνται προς επίλυση.

Αυτές οι διαδικασίες, κριτήρια και προϋποθέσεις είναι αμερόληπτες, διαφανείς και αντικειμενικές.

7. Όταν ερευνά την αιτιολόγηση της τροποποίησης του συστήματος ή του ύψους των αερολιμενικών τελών όπως προβλέπεται στο άρθρο 6, η ανεξάρτητη εποπτική αρχή έχει πρόσβαση στις απαιτούμενες πληροφορίες από τους ενδιαφερομένους και υποχρεούται να διαβουλευτεί με αυτούς προκειμένου να λάβει την απόφασή της. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 4, εκδίδει τελική απόφαση το συντομότερο δυνατόν και οπωσδήποτε εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία της τέθηκε το θέμα. Αυτό το χρονικό διάστημα μπορεί να παρατείνεται κατά δύο μήνες σε εξαιρετικές, δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις. Οι αποφάσεις της ανεξάρτητης εποπτικής αρχής είναι δεσμευτικές, με την επιφύλαξη κοινοβουλευτικού ή δικαστικού ελέγχου, όπως εφαρμόζεται στα κράτη μέλη.

8. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή δημοσιεύει ετήσια έκθεση των δραστηριοτήτων της.

Άρθρο 12

Έκθεση και αναθεώρηση

1. Το αργότερο στις 15 Μαρτίου 2013, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με

την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στην οποία αξιολογείται η πρόοδος που έχει σημειωθεί όσον αφορά την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας, καθώς και τυχόν ενδεδειγμένη πρόταση για αναθεώρησή της, εφόσον χρειάζεται.

2. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή συνεργάζονται κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τη συλλογή των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για τη σύνταξη της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 13

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 15 Μαρτίου 2011. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτήν κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 15

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 11 Μαρτίου 2009.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος
H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
A. VONDRA